

Tid: 16 april 2009 kl 17.00 – 18.40

Plats: Bolindersalen, Tekniska nämndhuset

Justerat: 16 april 2009 i Stadshuset

Ulla Hamilton (m)	Åsa Romson (mp)	Torbjörn Erbe (m)	Karin Wanngård (s)
§§ 1-16, 18-20, 22-31	§§ 1-20, 22-31	§§ 17, 21	§ 21

Närvarande

Ledamöter:

Ulla Hamilton (m) ordförande §§ 1-16, 18-20, 22-31

Åsa Romson (mp) vice ordförande §§ 1-20, 22-31

Hugo Nordenfelt (m)

Torbjörn Erbe (m)

Daniel Valiollahi (m) §§ 1-11

Per Ola Bosson (m)

Karin Karlsbro (fp)

Karin Wanngård (s)

Malte Sigemalm (s) §§ 1-16, 18-31

Godfrey Etyang (s)

Stellan F Hamrin (v)

Ersättare:

Helena Levy (m) **tjänstgörande**

Nils Ingelström (m) **tjänstgörande §§ 12-31**

Aysin Hartzell (m) **tjänstgörande §§ 17, 21**

Harald Eriksson (m)

Gustav Åkerblom (fp)

Gerd Sjöberg-Granlund (s) **tjänstgörande**

Hassan Said Mahamed (s) **tjänstgörande § 17**

Charles Berkow (mp) **tjänstgörande § 21**

Förhinder har anmälts av ledamöterna Lena Bring (m) och Ulla Jöhnk (s) samt av ersättarna Björn Gülich (m), Anders Broberg (kd), Carin Paulsson (s), Fredrik Canerstam (s) och Tina Kratz (v).

Föredragande vid sammanträdet var direktör Gunnar Söderholm. Närvarande var även biträdande borgarrådssekreterarna Karin Dhakal och Tobias Holdstock samt miljöförvaltningens avdelningschefer och föredragande tjänstemän.

§ 15

Trygg med vad du äter - nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion (SOU 2009:8). Remiss från kommunstyrelsen

Dnr 2009-003023-217

Beslut

Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar enligt förvaltningens förslag:

- 1 Miljö- och hälsoskyddsnämnden beslutar att överlämna yttrandet till kommunstyrelsen som svar på remissen.
- 2 Nämnden förklarar beslutet omedelbart justerat.

Ärendets handling

Miljöförvaltningens tjänsteutlåtande i rubricerat ärende från den 27 mars 2009.

Nämndens behandling av ärendet

Framlagda förslag till beslut

Nämnden ställer sig bakom förvaltningens förslag till beslut.

Särskilt uttalande

Särskilt uttalande lämnas av vice ordföranden Åsa Romson (mp) enligt följande:

Det finns förr- och nackdelar med olika sätt att fördela ansvarsområden mellan olika myndigheter. Utredningen Trygg med vad du äter föreslår att Fiskeriverket också får ansvar för vattenbruksfrågor (fiskodling). För inte så länge sedan föreslogs att Fiskeriverket skulle ingå i en ny samlad havsmiljömyndighet, tillsammans med t.ex. delar av Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna.

Det finns många olika beröringspunkter mellan olika sakfrågor. Oavsett hur arbetsuppgifter fördelas mellan myndigheter finns behov av samordning med andra myndigheter.

Vi anser att det viktiga inte är hur ansvarsområden fördelas mellan olika myndigheter, utan att myndigheterna har ett vettigt uppdrag samt befogenheter och resurser att klara uppdraget. De aspekterna behöver förbättras.

Därmed inte sagt att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna helt saknar betydelse. I exemplet Fiskeriverket uttrycker olika myndighetsorganisationer olika syn. Fisken i haven kan ses som en inkomstkälla för fiskare, som i nuvarande Fiskeriverket. Eller som mat för konsumenter, som antyds i utredningsförslaget. Eller som en del av ett marint ekosystem, som i en sammanhållen havspolitik myndighet. Det sistnämnda är det mest långsiktigt hållbara.

På motsvarande sätt kan djur ses som en inkomstkälla för jordbruket, som i nuvarande organisation. Eller som en del av maten, som i utredningens förslag. Eller som levande varelser med egna behov, som i den tidigare Djurskyddsmyndigheten. Det är inte ens två år sedan djurskyddet flyttades till Jordbruksverket. Utredningen föreslår nu att ansvaret för djurskydd flyttas från

nuvarande Jordbruksverk till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Ständiga omorganisationer är inte bra för verksamheten.

Granskningar av kontrollen som refereras i utredningen visar återkommande problem med brist på resurser. Det finns brist på resurser för att bedriva kontrollen och för att samordna kontrollen. Regeringen och myndigheterna har vidare inte använt de instrument som finns. Ett exempel handlar om att förbättra det djurskyddstillsyn som vid årsskiftet överförts på länsstyrelserna. Riksrevisionen kommer enligt utredningen fram till motsvarande kritik på fiskepolitikens område.

En stor del av de konstaterade bristerna i kommunernas tillsyn torde skulle kunna avhjälpas med bättre tillsynsvägledning från centrala myndigheter och aktivare agerande från länsstyrelser. Sammantaget tyder detta på en brist på politisk vilja från regeringens sida.

Dessa frågor berörs knappt av utredningen, vilket inte ökar chansen för att problemen åtgärdas. En omorganisation av myndigheternas ansvarsområden och en överflyttning av tillsynsansvaret från kommunerna till staten löser inte problemen, däremot kan de gömma dem ett tag.

Utredningen har således lagt allt för mycket fokus på myndighetsorganisationen. Det beror i sin tur på att det var där fokus ligger i utredningsdirektiven. Direktiven är allt för inriktade på kosmetika och att minska statens utgifter, inte på att förbättra resultatet.

Utredningen har för övrigt landat fel i myndighetsuppdelningen. Havsmiljöutredningen föreslog att Naturvårdsverket får det övergripande ansvaret för havspolitiska frågor. Utredningen om ansvar inom livsmedelskedjan föreslår att Fiskeriverket får det övergripande ansvaret för havspolitiska frågor. Vi anser att Havsmiljöutredningens förslag är bättre. Dels har Fiskeriverket en alltför näringsorienterad inriktning, vilket gör att miljöaspekterna riskerar att hamna i skymundan. Dels finns naturligare kopplingar mellan fiske frågor om biologisk mångfald och övergödning som Naturvårdsverket sedan tidigare arbetar med.

Särskilt uttalande lämnas av ledamoten Stellan F Hamrin (v) enligt följande:

Det finns förr- och nackdelar med olika sätt att fördela ansvarsområden mellan olika myndigheter. Utredningen Trygg med vad du äter föreslår att Fiskeriverket också får ansvar för vattenbruksfrågor (fiskodling). För inte så länge sedan föreslogs att Fiskeriverket skulle ingå i en ny samlad havsmiljömyndighet, tillsammans med t.ex. delar av Naturvårdsverket och Vattenmyndigheterna.

Det finns många olika beröringspunkter mellan olika sakfrågor. Oavsett hur arbetsuppgifter fördelas mellan myndigheter finns behov av samordning med andra myndigheter.

Vi anser att det viktiga inte är hur ansvarsområden fördelas mellan olika myndigheter, utan att myndigheterna har ett vettigt uppdrag samt befogenheter och resurser att klara uppdraget. De aspekterna behöver förbättras.

Därmed inte sagt att ansvarsfördelningen mellan myndigheterna helt saknar

betydelse. I exemplet Fiskeriverket uttrycker olika myndighetsorganisationer olika syn. Fisken i haven kan ses som en inkomstkälla för fiskare, som i nuvarande Fiskeriverket. Eller som mat för konsumenter, som antyds i utredningsförslaget. Eller som en del av ett marint ekosystem, som i en sammanhållen havspolitisk myndighet. Det sistnämnda är det mest långsiktigt hållbara.

På motsvarande sätt kan djur ses som en inkomstkälla för jordbruket, som i nuvarande organisation. Eller som en del av maten, som i utredningens förslag. Eller som levande varelser med egna behov, som i den tidigare Djurskyddsmyndigheten. Det är inte ens två år sedan djurskyddet flyttades till Jordbruksverket. Utredningen föreslår nu att ansvaret för djurskydd flyttas från nuvarande Jordbruksverk till Livsmedelssäkerhetsmyndigheten. Ständiga omorganisationer är inte bra för verksamheten.

Granskningar av kontrollen som refereras i utredningen visar återkommande problem med brist på resurser. Det finns brist på resurser för att bedriva kontrollen och för att samordna kontrollen. Regeringen och myndigheterna har vidare inte använt de instrument som finns. Ett exempel handlar om att förbättra det djurskyddstillsyn som vid årsskiftet överförts på länsstyrelserna. Riksrevisionen kommer enligt utredningen fram till motsvarande kritik på fiskepolitikens område.

En stor del av de konstaterade bristerna i kommunernas tillsyn torde skulle kunna avhjälpas med bättre tillsynsvägledning från centrala myndigheter och aktivare agerande från länsstyrelser. Sammantaget tyder detta på en brist på politisk vilja från regeringens sida.

Dessa frågor berörs knappt av utredningen, vilket inte ökar chansen för att problemen åtgärdas. En omorganisation av myndigheternas ansvarsområden och en överflyttning av tillsynsansvaret från kommunerna till staten löser inte problemen, däremot kan de gömma dem ett tag.

Utredningen har således lagt allt för mycket fokus på myndighetsorganisationen. Det beror i sin tur på att det var där fokus ligger i utredningsdirektiven. Direktiven är allt för inriktade på kosmetika och att minska statens utgifter, inte på att förbättra resultatet.

Utredningen har för övrigt landat fel i myndighetsuppdelningen. Vi anser att en sammanhållen Vattenmyndighet bör skapas bestående av befintliga 5 regionala vattenmyndigheter, SMHI, Fiskeriverket, Naturvårdsverkets vattendelar och den nya Havsmyndigheten. Först då kan ett samlat grepp tas över alla vattenfrågor.

Vid protokollet
Maria Stigle

Rätt utdraget intygar:
